

ஈணப்பிதுளை.

பதசாகித்யங்கள்.

இ :: து.

திருநெல்வேலி

புதுத்தெருவிலிருக்கும்

அழகியசொக்கநாத

பிளைஞவர்கள் பாடியதை

வி, கோவிந்தநாயகரால்

பரிசோதித்தபிரடிக்கிணங்க

ச ஸ் லை

ஸ்வஜநநந்தினி அச்சக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

—

கடவுள்துணை.

பதசாகித்யங்கள்.

*)

இ-ம-சங்கராபரணம்-சாப்பதாளம்,

பல்லவி.

சங்கவிளாயகனே-பட்சாட்சர

மந்திரதேசிகனே

அனுபவல்லவி.

கோரும்

கூரும்

தொல்லை

கெல்லைச்-சத்தி

சரணங்கள்.

மாதாபிதாக்குரு

நீதானல்லவோஆகு

மீதானந்தங்கொண்டேரும்

போதாவல்லபைபாகர்

வேதாவுங்தொழுங்கண

கதுதாஎனக்குநின்

பாதாரவிந்தம் அல்லரல்

ஆதாரம் வேற்றிலை

(சங்கி)

இடித்தவாரிதையைமுன்

குடித்தவாமனமுனி

பிடித்தவான்கரகநீர்

வடித்தவாமலர்க்கொன்றை

கடவுள்துணை.

இப்புத்தகத்திலடங்கிய
பதசாகித்யங்கள்.

நாடகத்தமிழாகையானும் இதிற்பிரிக்கிருதி வார்த்தைகளும்ச்வல்பபிலக்கணவழுக்களு சம்மங்தங்தப்பட்டிருக்கயாலும் அவைகளைக்கற்றறிந்த முத்தமிழ்க்கவிவல்லோர்கள் துகளெனக்கருதாது (இமுக்குடையபாட்டிற்கிணங்கன்று) எனச் செப்பியகாரிகைக்கருத்தின்கேற்கோலோயங்கீரித்து என்னை இகழாது புகழ்வீர்களெனயாம் வந்தித்துச் சிகித்தித்து ஏற்றிப்போற்றி துதித்துமதித்துவணங்கி இணங்கிக்கொண்டிருக்கின்றனன்.

இங்ஙனம்,

அழகியசோக்கநாதஷ்டிலினா.

இதன்-விலை-ரூபா-இ.

முடித்தவாகொம்பில்லூந்
கருடித்தவாஅச்சரணா
மடித்தவாஅரண்மார்பில்
நடித்தவாஅங்கள்செய்வாய் (சங்கி)

திக்கஞ்சம்நமனுல்தண்
 டுக்கப்படாவண்ணம்
 பக்கமங்கின் ரென்மனத்
 துக்கக்தீர்த்தாட்காள்வாய்
 மிக்கசீர் அழகிய
 சொக்கநாதனுக்கருள்
 முக்கண்முமதத்தைந்து
 கைக்கஜமுகங்கொண்டு (சந்தி)

இ-மாசெஞ்சருட்டி ஆதிதாஸம்.
 பல்லவி.
 கந்தாசிவ குருநாத தேவா
 வந்தாள் வண்முகா
 அநுபல்லவி.
 சந்தா சலவேலா
 செங்கில்வாழும் கந்தா
 சாஞ்சங்கள்.

கங்கைபாலகா-காருத்தன் மருகா
செங்கைகுவித்தன்பா (சந்தா)

கிங்கும்-ஒம்
சர-வண-டவு-குக
கிங்தாமணி

சந்தரண்-அருள்-ஜனகரண்-மகிழ்
 சோதரசுந்தர
 கலைபாரிபாலன
 நின்தாரகம்
 (கந்தர)

பட்சமாகவே பார்த்தின்பம்-மிகவே
 இட்சணம்ரட்சியா விடில்
 என்றனக்கிங்
 கினி-இருபுகல் உண்டோ
 என்றுட்கொள்வாய்
 தெட்சணதிசை=யைச்சமஞ்செயும்
 ஓர்முனிக்குபதேசம்
 உதவுசொருபாகடப்
 பந்தாரணி
 (கந்தா)

அந்தராதிபா அற்பதசொருபா
 வேங்குஷ்டகிக்ரகர்
 சங்குசொலும்
 ஆழகிய-சொக்க-நாதன்
 சஞ்சலங்கிர
 சுந்தர-முக-மந்தர-தன
 மாணமகள் சப்ரம
 மருவுடரூபாகர
 செந்தூர் அருட்
 (கங்கா)

பதசாகித்யங்கள்.

இ-ம-காபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

காந்திமதீ-உணரம்பினேன்-அம்மா
அனுபல்லவி.

ஆருந்துனை

அருள்செய்வாய்

சரணங்கள்.

அன்புள்ள

அடிமெட்கொள்

என்பிழையை

இனிப்பொருப்

(காந்திமதீ)

இருவினை

இரங்கிக்கை

திருவருள்ளங்கள்

செழித்திட

(காந்திமதீ)

அழிய

நாதன்

பழமறைபுகழ்

பதந்தரத்

(காந்திமதீ)

இ-ம-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

பதசாகித்யங்கள்.

அனுபல்லவி.

நீயேதஞ்சம்அம்மா-வித்யகல்யாணி
கெல்லைகாதர்பங்கில்வாழுங் காந்திமதித்தாயே

சரணங்கள்.

மண்ணைப்பெண்ணைப்

வருங்கிக்காலம்

வம்பிற்போக்கிப்

நம்பினேன்

தண்ணருளால்

தப்பும்மன்னித்

(தாயே)

பொன்னை

தன்னை

பின்னை

உன்னை

முன்னை

தென்னைத்

தொடுக்குஜென்மம்

படைத்திடாமல்

தொண்டரோடே

கொண்டருள்

கடைக்கண்ணுலே

கஷ்டமெல்லாங்

(தாயே)

பேர்த்துப்

தூர்த்துப்

சேர்த்துக்

பூத்துக்

பார்த்துக்

தீர்த்துக்

அங்கியசொக்க

நாதன்செய்யும்

ஆதரித்துக்

அருள்கிருபா

விழையும்நெல்லைப்

மேவும்காந்தி

துதி

கதி

விதி

பதி

மதித்

(தாயே)

தாயேஇங்கவேளைகாப்பாற்றம்மா

பதசர்கித்யங்கள்.

இ-ம் பூபாளம் சாப்புதாளம்

பல்லவி

காந்திமதித்

கண்கண்டதெய்வம்

கருணைசெய்யதிதுதருணமே

அநுபல்லவி.

தாந்திமதித்தோமனந்

தம்ப்ரசபையில்ஆடும்

சங்கரர்நெல்லையப்பர்

பங்கினில்வீற்றிருக்கும்

தாயே

நீயே

காந்திமதி

சரணங்கள்.

கருப்பைக்குண்முட்டைக்கும்

கல்லுக்குட்டேரைக்கும்

காதலுற்றமுதாட்டும்-அன்னையே-எனக்

கிருப்பதாகியகஷ்டம்

எல்லாம்சீ அறியாயோ

என்னை மட்டும்சீபெற

காந்திமதி

பேதமைப்புத்தியினால்

பிள்ளைகள் செய்கின்ற

பிழைபொறுத்தாதரிப்ப-தார் அம்மா-லோக

மாதாவாயிருந்துநீ

வர்மஞ்சாதிப்பதேதோ

மலையிற்பிறந்ததால்உன்

மனதுங்கல்லாப்பேச்சோ

காந்திமதி

பொய்க்கும்ஜனனம்எடுத்

திதுவரைபெற்றலாபம்

போதும்-போதும்-போதும்-அம்மணி-அன்பு

பதசாகித்யங்கள்.

வைக்கும் அழகிய

சொக்காதனுக்கருள்

வாக்குக்கொடுத்துவினை

தீர்க்குந்திருநெல்வேலிக்

காந்திமதி

இ-ம்-யமுனை-கல்யாணி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

மெய்யா

நம்பினேன்

ஜயா

நட்சித்தருள்

அநுபல்லவி.

அம்புயமலர்ப்

பாதா

னீநீலமணி

நாதா

(நம்பினேன் மெய்யா)

சரணங்கள்.

காரங்கநெடு

மாலே

காயமிசிப்புவி

மேலே

நீரிற்குமிழி

போலே

நிலைநில்லாதாத

லாலே

(நம்பினேன் மெய்யா)

பிராணபயம்தீர்த்தி

ரண்டு

பேர்களைவேந்தாக்கிப்

பெண்டு

துரோபதைதுயரங்

கண்டு

துகில்கொடுத்தாண்டதுங்

கொண்டு

(நம்பினேன் மெய்யா)

ஞாலஅழகிய

சொக்க

நாதன்தழிழ்க்கருள்

மிக்க

நீலமணிநாதா

மெய்க்க

நித்யானந்தத்தினில்

மெய்க்க

(நம்பினேன் மெய்யா)

பதசாகித்யங்கள்.

இ-ம்-தோடி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சுரசமருவிக்கூடத்
தையலேஸமயலாகினேன்

அதுபல்லவி.

ப்ரசுபாணியின்றருளிய
பன்னிருக்கவேலைச் (சரச)

சரணங்கள்.

மாங்குயில்வசை சுறுதே என்றன்
மாமுலையிரண்டும் மீறுதே
குங்களைமதப்பாவியெய்கிறுன்
புட்பசயனம்-மேவியே (சரச)

கோலவளையல் நழுவதே
கொங்கனையக்கண்ணீர் கழுவதே
நாலிடைதள்ளாடுதே-அரை
ரொடியிலேஅழைத்தோடிவா (சரச)

பழகியனக்கிவளவுதவி
பன்னுவாய்க்கோடிபுண்யமே
அழகியசொக்காதனுக்கருள்
ஆறுமாழுகவேலைச் (சரச)

பதசாகித்யங்கள்.

இ-ம்-பியாக்கு-ரூபகதாளம்,

பல்லவி.

இந்தவிதம்பேசவும்மனம்வந்ததோசாமி கான்
நொங்தேனே காமி

அதுபல்லவி.

செங்கிலம்பதிவாழ்குமாரா
சுந்தரவேலான்

அஞ்சாங்கம் அறிந்திருந்தும்

ஆதரி யாமல் முன்
அன்பும் எண்ணுமல் இந்த

சரணங்கள்.

நேசத்தோடேடென்னைக்கூட்டுன தென்ன
பாசாக்கோசாமீ ஆரோ
மோசக்காரிபேதகம்இதோ

பாசமும் போக தா
பந்தமுண் டாக (இந்த)

சங்கடம்படும்படிக்கென்மீதில்
பங்கம்சொன்னீரேமுன்போல்
இங்கிதமாயெனைச்சேராமல்

என்காண்திக் கூத்து ஏ
தென்றைப் பார்த்து (இந்த)

பதசாகித்யங்கள்.

அழகியசொக்காதன்செந்தமிழ்க்

கருளவுடவேலா மெத்தப்

பழகியதூர்வாஞ்சையெயன்னிப்

பஞ்சஜீன மீது நீர்.

கொஞ்சாதிப் போது (இந்த)

இ-ம-செஞ்சருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி..

இந்தனைகோபம்ஏன்ஜீயா

என்ன குற்றமான்செய்தேன்

அருபல்லவி.

சித்தம்நோவநடந்ததுண்டோ

செந்தில்வாழும் கந்தனே

(இந்தனை)

சரணங்கள்.

கஷ்டஞ்செப்தேனேஹர்க்குருவிமேல்

ராமபாணங்தொடுத்தாற்போல்

கஷ்டப்படுத்தலாகுமோ

இஷ்டம்இல்லையோன்றன்மேல்

இந்தனை

ஹரூர்கவலீதான்பலித்தோனங்க்

குற்றதுணைவேறுண்டோ

ஆராகிலும்நம்மிருவருக்கும்

ஆகவொட்டாமற்செய்தாரோ

இந்தனை

பதசாகித்யங்கள்.

பாதம்பணியும் அழகியசொக்க

நாதன்பாடல்மறங்தேனே

காதலுடனேகலங்துசேரக்

கருணைபார்செந்தில்ககந்தனே

(இந்த)

இ-ம-பியாக்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இந்தமேராடிசெய்யலாமா சகிக்க

உன்னால்க்கூடுமா

அருபல்லவி.

அந்தரங்கமும்மறங்துபோச்சேதா

செந்தில்மாககர்க்கந்தனே

(இந்த)

சரணங்கள்.

கலவிசெய்திடாமற்சும்மா

கடுப்பாயிருப்பதேதையா

வுலியவங்துநான்கலவுசொல்லியம்

மனம்திரங்காதின்னாமும்

(இந்த)

பிடிமுரண்டாதென்சாமி

பிரிந்தாற்புகலவேறுண்டோ

விடியும்பட்டி தும்மடியில்வைத்தென்னை

விரகந்தீரக்கொஞ்சாமல்

(இந்த)

மழுமைவிடாமற்கூடும்

படிக்குங்கிருபைபார் அய்யா

அழகியசொக்காதன்செந்தமிழ்க்

கருஞ்செந்திற்கந்தனே

(இந்த)

பதசாகித்யங்கள்.

இ-ம-தோழ-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

தாமதஞ்செய்யாமல்-என்
சாமிடைப்போய்க்கூட்டிவாடி

அனுபல்லவி.

நேமிகுழ் செந்தில்வேள்
நீங்கியதின்கேரம்
கோமளவில்மாரன் அம்பால்
கொல்லாமற்கொல்கிறுன்

(தாமச)

தாய்க்கிணையீல்லவோ
தாங்கினேன்உன்நாடியை
தூக்கம்வரமாட்டுதில்லை
சும்மாஏன்கிற்கிறும்

(தாமச)

மாணேஇச்சந்திரிகை
வம்பாகப்போகுதோ
போங்கில்லாதேகோடி கோடி
புண்ணியமுண்டடி

(தாமச)

காவலுடன்சேரக்
கந்தவேல்வந்தக்கால்
கீதாழுகியசொக்கக்
நாதன்பதம்பாடுவேன்

(தாமச)

இ-ம-யமுனுகல்யாணி-ஏகதாளம்

பல்லவி.

இன்னம்வரக்காணமேநான்
என்னசெய்குவேன்

(சாமிரணி)

பதசாகித்யங்கள்.

அனுபல்லவி.

பன்னிருகைமுருகேசன்

பிரா ஒணசன் தலை (இன்)

சரணங்கள்.

ஏதென்மேல்வாதோ

யார்செய்தகுதோ

நாதன்எங்கிருப்பான்

நாழிகைபதிணைந்தாச்சே

(இன்)

அஷாட்சணமக்குடப்

பிரியேனன்தென்மேல்

அந்தரங்கமதாம்

ஆணையிட்டதுவும்போச்சே

(இன்)

அழகியசொக்க

நாதன்சொல்மோகன்

அன்பாய்வன்குகவேள்

ஆசயோட்டணைந்துசேர்

(இன்)

இ-ம-தன்யாசி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வருவானேவாரனேமாணேதேளே

அனுபல்லவி.

சரசமாய்க்கூட

கூங்முகநாதன்

(வரு)

சுரணங்கள்.

களைமதன்	ஏவ
கருங்குபில்	கூவ
கனல்மதி	தூவ
கஷ்டம்தற்றிடுமென்னை	மேவ(வரு)
இங்கிதம்	தேடி
சங்கிதம்	பாடி
இன்பமாய்க்	கூடி
இஷ்டமாயிருந்ததை	நாடி(வரு)
அழகியசொக்க	

நாதன்சொல்	காமி
அருள்கிருபா	கேமி
அஷ்டதிக்குங்தொடுங்கந்த	சாமி(வரு)

என்றழுள்ளுவாக்கியங்களையுந்தடவைக்கொண்டு
முறையேப்ரயோகித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இராகம்-காம்போதி சாப்புதாளம்

බ්‍රේලුවී.

தனித்திருக்கப்போமோடுசுகியே-நித்தம்-

அநுபல்வி-

எனத்தாவிடயந்தகும்
ரேசனையம்விட்டு

(தனித்)

சுரங்கள்.

எப்போதும்காக்கோக
இன்பழுறைதவருமல்லினையின்
சப்ரமஞ்சப்புட்பதீண
சையோகசுகத்தைஅரைட்சனமறந் தென்னுவே
நுவேவகுகது
போவே
மேவேசேர்ந்த
தனித்திருக்கப்

குழுமய்சையும்பன்னிச்சன்டு காதும்வாயில்
 குறுஞ்சிரிப்புமதினம்பார்த்துக் கொண்டிடிருந்தார்போய்
 பிழைப்படவே அணுகாதோ தீரும் அவ்வினப்
 பிரிந்திடுமுன்னடந்ததெல்லாம்கிணைந்திகுல் இங்கேதும்

தனித்திருக்கப்

நற்களாப்பட்டுகிமலர் குடிப்பெருகு
 நளின அழியசொக்கநாதன்பதம் பாடி
 சற்குண மாய்க்கூடிவிளை யாடிதின்பட¹
 தணமுக்க உருமலைக்குமரங்றை அழித்துவாடி

தனித்திருக்கப்

இராகம்-செஞ்சுரூட்டி-ஏதாள்டி.

ප්‍රංශවා.

என்மேல்க்கோபமோ துரைசாமிக்
 கென்மேல்கோபமோ
 ஏன்இன்னமும்வரக்காணும்
 சுமி, பின்னை, சொல்வேன்

கா

பதசாகித்யங்கள்.

அனுபல்லவி.

சென்மசாபல்வியந்தந்திடும்
திருச் — செக்தூர்ச்சணமுகாதா
என் — திரையை சேராமலீல
மெத்த — சான்சிக்கைத்தொந்தசங்கேதன்னை
என்மேல்

சரணங்கள்.

சோதனைக்கிபாரோபோதனை
பைய — சொல்விவேடுக்கைபார்க்கும்
சபலன — விதமாய்த்தோண்தம
ஞ்றும் — ஓர்சுதும்செய்தறியாத
என்மேல்

சகியேஇன்றைக்கிராத்திரி
என்ற — சாமிவாவிட்டால்கான
ன்பூங் — கணைக்குத் தாங்குவேநே
மெள்ள — நீதான்திருத்திடவேணும்
என்மேல்

அழகியசொக்காதன்செர்ல்
நித்த — அருமைச்செக்தமிழ்பாடிப்
ம்பதம் — ததிக்கும் அன்பர்தம்மை
மிக — ஆன்செங்கிலம்பதிவேலர்க்கென்மேல்

பதசாகித்யங்கள்.

இஃது

தில்லானு

இ-ம்-தோடி-ஏகதாளம்.
பல்லவி.

யார்போய்ச்சொல்லுவர் சாமிக்
கியார்போய்ச்சொல்லுவர் (எனக்குவேண்டி)
அனுபல்லவி.

சூரசங்கார் வீசிங்கார வேளை-க-கண் (ஷயார்)
சரணங்கள்.

மதன் அம்பு பாய்ந்து
விதனங்கள் தோய்ந்து
அம — மானேயென்னேரமும் தேய்ந்து
மன்மேல்ச் சாய்ந்து

நான் நொந்ததியா
பாய்தென்ற ஸலே
பேய்கொண்டார் போலே
மெத்த — பதறிநொந்தென்பல காலே
இனி மேலே

உளையன்றியார்
அழிசிப் சொக்க
நாதன் களிக்க
இன்பம் — அருள்வேலான்என்னைச் சுதிக்க
இங்கேரம்யார்

க்க

இ-ம்-நாதாமக்கிரியை-ஆகிதாளம்.

பல்லவி.

நிச்சயமாய்வஞ்சுசீர்வார்
தியங்காதே

அநுபல்லவி.

மெச்சிடும்உன்றன்செந்தில்
வேலூர் (நிச்சயமாய்)

சரணங்கள்.

கொஞ்சமேனும்சங்தேகம்
கொள்ளவேவேண்டாம்

நேற்றுக் குறத்தியிடத்தில்காண்குறியுங்கேட்டேன்
நிச்சயமாய்

கட்டைச்சி தும்முகிறுள்

கவவியடிக்குது

உன் காரியம்ஜெபம்சற்றேபொறுத்துக்கோ
நிச்சயமாய்

அழியசொக்காதன்

புதுமலாம்படித்துக்கோ

செந்தில் ஆறுமுகவேலர் இன்றுநாளைக்குள் நிச்சயமாய்.

இ-ம்-நாதாமக்கிரியை-ஏகதாளம்,

பல்லவி.

வரச்சொல்லடி ஒருவரும் இங்கில்லை
மானேநி சும்மா

அநுபல்லவி.

துரைச்சிங்கமானதிருச்செந்தில் வேலவர்
சுத்தான்னியர் போலத்தொரு
வாசவிலே வந்து
நிற்ப ணேந் உள்ளே (வர)

சரணங்கள்.

அராநிமிஷம்யுகமாகவேதோனுது
கோபமாயப்போனார் தானுக
வந்ததே அதிசயம்
அல்லவோ சீக்கிரம் (வர)
எதிர்கொண்டழையாமல் இருப்பேனே இன்னமும்
ஹண்திறங்காமல் உறங்காமல்

தறைக்கிட கிடைக்கின்றேன்
என்செய்வேன் நீபோய் (வர)
அடுத்தெனக்குயி பிச்சை கொடுத்திடவங்காரோ
தொடுத்தமுகிய சொக்கங்கள்
செந்தமிழ்க் கருள்கங்த
சாமியை (இங்கேவரச்)

இ-ம்-பைரவி-சாப்புதாளம்,

பல்லவி.

ஜயய்யா தேற்றுராத்தி எங்கேபோநீர் சும்மாசெர்ல்லு
இனி நீர் என்னசாதித்தாலும் நான்கம்பிடேன் (ம

அநுபல்லவி.

வேற்றுமுகம்பாரேன்
என்றஉன்மையெல்லாம்
நன்றாய் வெளுத்துப்போச்சதேசெந்தில்வேலா
நேற்று

பதசாகித்யங்கள்:

சரணங்கள்.

கண்ணீர் ஆருகப்பெருகச்செய்திரே
கூடுக — கலங்தாறுதலையும் சேர்க்காமல்
கேற்று

பொருங்துமதயிர்த்துனை பிரிந்தபுட்போலே
தனியே — புலம்பலிங்கென்னைவத்துப்போட்டு
கேற்று

அழகியசொக்காதன்பதங்களைப்பாடி
கேற்று — ஆர்மயக்கினால் முருகையா
இ-ம-தோடி-ரூபகதாளம்.
பல்லவி.

நீர்என்னேடும்பொய்சொல்லர்குமோ
அனுபல்லவி.

ஒருபோதுமலக்கவே
மாட்டேடனன் நென்மேல்
முன் — உண்மைசான்ன தும்போச்சே
சண்முகவேலய்யார்

சரணங்கள்.

அறுமுகாடுமையன்றி
மறு முகம்பாராத
கான் — ஆசைநாயகியல்லோ
வேஷமோபாசாங்கோ
வருவீர்வருவீர்என்று
தெருவாசவிலேனின்று
மெத் — மயங்கினேன்காணுமல்
த தயங்கினேன்ராவெல்லாம்

பதசாகித்யங்கள்.

அழகியசொக்காதன்
தமிழ்க்கருள்சீலர்
நித்த — அந்தரங்கமாய்ச் சேரும்
ம சுந்தரவேலய்யா

இ-ம பைரவி சாப்புதாளம்
பல்லவி.

அட — சகியேயிப்போது துரைசமயமென்ன
அநுபல்லவி.

சிகியேறுங்குகவேள்
மனக்குறிப்பெல்லாம்
நன்றாக — தெரிந்தவள்நீயாச்சே
(சகி)

சரணங்கள்.

கோபமுள்ளசயமோ
நன் சங்தோஷசமயமோ
போனு — குணமா பேசவாரோ
(சகி)

ல் ஃ தையலவள்ளிதெப்வாஜை
கட்டமு கூட்டிருக்கின்றோ
த்தத் — தனித்திருக்கின்றோ
பன்னிருகைவேள்மெச்ச
கலங்கி தழகியசொக்காதன்
ஞபம் — பதங்களைப்பாடவேண்டும்
(சகி)

இ-ம்-காபி-ஏ கதாளம்.

பல்லவி

அ ஒகேவரக்கூடாதையா எனச்

கங்கேவரக்கூடாதையா

அனுபல்லவி.

இங்கொருவரும்இல்லை

செங்கைவேல்முருகா (அங்)

சமணங்கள்.

திரண்டொருமாதமாய்

தெருவாசல்பார்த்தறியேன்

முரண்டுசெய்தால்

முடியாதொருபோதும் (அங்)

காற்றுள்ளபோதிலே

தூற்றிக்கொள்ளவேண்டாமோ

ஆற்றுக்குப்போனான்

அன்னைவந்திடுவாள் (அங்)

அருமைப்பதம்பாடும்

அழியபொக்காதன்

பெருமைபெற்றிடஅருள்

உருமலைவேல

(அங்)

இ-ம்-பிராகு-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

அவனிடத்தில் உனக்கென்னடிபேச்சு

அடி- உனக்கென்னடி

சொல்லேன் உனக்கென்னடிபேச்சு

ஜாடைசொன்னால்தெரியாதோடித்தம்

அனுபல்லவி.

இவளவுக்கிடம்வைத்தால்-உருமலைவென்

இஷ்டஞ்செய்பாமல்-விடானேகு

ஏதனக்கவன் மேல் நாட்டமுண்டோடி

எத்தனையோசொல்லியும்கொமர்க்கம்மா

(அவ)

சரணங்கள்.

சரசங்கள்செப்ததைக்கண்ணால்கண்டேனே

சம்பிராயம்-பேசாதே

தாளியார்கட்டுவார்-வெளிக்கிது

தாய்க்கொளித்தசூலுண்டோ-நடத்தைந்தோல்லு (அ

இதழினில்வடிப்பட்ட-தேடிசொல்லு

இந்திராலம்-பண்ணாதே

இந்தக்களோடுநந்முகத்தில்முன்றன்டோ

ஏத்துவாளித்தனமெல்லாம்ளங்கேநீகற்றுய்அம்மா (அ

நளினமேபெருகிய-அழியபொக்க

நாதன்கவிருசி-கண்டாயோ

நானமும்பேச்சே-வேவப்பனுல்லந்

கடத்தைண்டால்ஊர்சிரிபாதோடி

தவண

பதசாகித்யங்கள்.

இ-ம-ஸ்ராளம்-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

அய்யோஇனியென்னால்

ஆகவும்மாட்டாது

அருணேநூதம்காலம்ஆச்சுதே

அநுபல்லவி.

சையோகம்இராமுப்பதும்

செய்ததுபோதாதோ

சாமி

சன்முகான்மெத்தச்

கடைஞ்துபோய்விருக்கிறேன்

அப்யோ

சரணங்கள்.

கரும்புருசியென்று வேறீருடேதினனலாமோ

கசக்கிமோந்தால்புஷ்பம்மணக்குமோ-கல்லோ

இரும் பொன்றடம்பினினடுக்கலூரான்டுசெல்லும்

இந்தமட்டினில்லிடுமிருசந்தும்நோவுது

அப்

அளவுக்குமிஞ்சினால் அமிர்தமும்விஷமென்றே

ஆரும்சொல்வாரோகேட்டதில்லை-சித்ரம்

இளகாதேன்சுவர்இருந்தால் அல்லவோகிதரம்

எழுதலாம்இராத்திரிமுழுதும்நித்திகாபில்லை

அப்

பழகியவடிவேலாலும்மையல்ஸாமல்மெத்தப்

பட்சம் உள்ளராளனக்குண்டுமோ-இப்போ

தழகியசொக்காதன்பதங்களைப்பாடுகிறேன்

அதைக்கேளும்திதுநாளைக்ககாட்டும்கும்பிட்டேன் அ

பதசாகித்யங்கள்.

இ-ம-கமாஸ்-அடதாளசாப்பி,

பல்லவி.

கையில்டணம்கொண்டுவந்தால்

அந்தப்பேச்சுபேசலாம்

அநுபல்லவி,

பொய்யெல்லாம்தூரக்கட்டி-

வையும் அறியேனே

பொல்லாதன்தாயார் செய்தி

எல்லாம்தெரியாததோ

சுரணங்கள்.

வேசையிமீதில் ஆசை

காக்ககள்ளர்க்கேது

மிச்சமாக அப்பாவென்றால்

உச்சிதுளிராதய்யா

சங்கீதசாகித்ய

வித்துவான்கள்யென்றால்

ஒற்றும்தடைசொல்லமாட்டோம்

மற்றவர்யார் ஆனாலும்

அழகிசொக்காதன்

காங்கிமதிமேல்சொன்ன

ஆசைப்பதம்பாட்டனே னே

கேசித்து தென்னாந்தர்த்தீர்

இ-ம-பியாக்கு-சாப்புதாளம்,
பல்லவி.

அம்மாநமக்கிவன் சங்காத்தம்போதும்
ஆகாதாகாதினிமேல்

அநுபல்லவி.

சும்மாவக்ஞுதாந்தரிக்கிறுனே
துட்டுக்காசதானேஒர்பெரிதோ அம்மா
சரணங்கள்.

கொண்டவன்போல்சித்தம் அண்டயில் படுக்கின்றுன்
குணமாகசடந்தால்சுற்றங்கள் எடுக்கிறுன்
பண்டையிழ்டர்கள்வாக்கண்டால்போர் தொடுக்கிறுன்
பயங்துாம்நடக்கும்படிக்கென்ன கொடுக்கிறுன்

அம்மாநமக்கிவன்

செப்புமூலீபிரண்டும்குப்புறச்
தேகம்இலைத்ததோதிகழ்கன்னம்
ஒப்புக்கிவன்வருமுன்னாரெல்லாம்
உலகத்தில்லமக்கிவன்ஒருவன்தான்

அம்மாநமக்கிவன்

மழகியகனவான்கள்தனைவர
ராக்யம்பெருகிவாசல்படிக்கும்கல்
அழகியசொக்காதன்பாதம்பாடித்
அருகாந்திமதிக்கிறுபையாலேநாம்

அம்மாநமக்கிவன்

சரிந்ததோ
சரிந்ததோ
திரிந்ததோ
தெரிந்ததோ

வழழக்கலாம்
இழழக்கலாம்
தழழக்கலாம்
பிழழிக்கலாம்

இ-ம-தன்பாசி ஏகதாளம்-சாப்பு,
பல்லவி.

முங்கிமுழுகிறபெண்ணே-எனக்கொரு
முத்தம்தாரோயோ

அநுபல்லவி,

தங்கியேகுகவேவாராஞ்சுறுத்துவறத்
தாம்பிரவன்னிந்திக்குள்ளேளின்று

முங்கி

சரணங்கள்.

ஓண்டியாய்வாந்திக்கேங்கிறுயேஉன்
ஊரொன்ன பேரொன்ன

எண்டிசையி லும்ஹன்போல்கண்டதேயில்லை
என்ஆசைக்கடதனில்லுங்கும்படிக்கே
சல்லாவடைமேல்தெரியுதேகாங்கை
தங்கலசம்போல்

எல்லாம்ஹனக்கேதத்தம்பண்ணிப்போட்டேன்
இனிகான்லூருஸ்திரீமுகம்பார்க்கமாட்டேன் முங்கி
வங்கிகளோசிவமாலைகவளான்லரம்
வயிரத்தில்பூட்டுகிறேன்

கெங்கைக்களையில்லின்றுநான்சொல்கிறேன்
கீறினவரைகடவாமலேநடப்பேன்
கம்மல்கழருதைதடும் வெளுத்ததே
கண்கள்சிவந்ததே

சும்மாமுங்காதேநிர்க்கொள்ளப்போகுது
தோகையேகளையேறுவெகுநேரம் ஆகுது

மு

மு

பதசாகித்யங்கள்.

யார்செய்தழுஜாபலனைபெண்ணே
இன்றுன்னைக்கண்டேன்
உர்செய்திசொல்கிறேன்நீயென்னசொன்னாலும்
உள்ளவிடுவேணன்றுஞ்கனவிலும்என்னாலும் முங்
தேவேந்திரன்கொலுமண்டபம்போல்பல
சிங்காரமேடையுண்டு
துவாய்ந்துவிரித்தமஞ்சனும்உண்டு
ஷஞ்சோலையுமுண்டுகாமசேர்க்கிடலாம்வா முங்
விக்கவேஅழகியசொக்காதன்பதம்
விக்கையாய்ப்பாடலாம்
ஒக்கமாய்ந்தருமலைக்குமரனைக்கும்பிட்ட
பலன்கைமேல்கிடைத்ததுகலங்காமல்கூடலாமமு
இ-ம-உ-சே-னி-நு-பக-தா-ளம்.
பல்லவி,
ஜாலம்யேன் அப்யாஇந்த
ஜாலம் ஏன் அப்யா
அறுபல்லவி.
சோலையிலேநடந்தைச்சொல்லும்கேற்று
வாலசுப்ரமண்யவேவலவாஇன்னம் ஜாலம்
சரணங்கள்.
என்னிப்போட்டார்பைத்தியக்காரிகான்னன்றே
என்னைப்பேலதம்பிடிப்பேனேசாமி
ஜாலம்

பதசாகித்யங்கள்.

கட்டிமுத்தமிட்டுக்கொண்டராகன்றுய்
இஷ்டப்பாடிக்கென்னென்னசெப்தாள்சொல் இங்ம்
ஜாலம்
அழகிபசொக்காதன்சொல்கருள்
பழகியதிருமலைக்குகாசமா
இஃது
லா வணி.
கண்ணரிகள் எட்டு.
இ-ம-காதாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.
எனதுகண்மணியே
உர்செய்திசொல்கிலேன்
பெண்—இங்கிதமாய்க்கேஞ்
ணைற்றே என்னென்றுசொல்லுவேன்
அந்தகரமானந்தம்
யாருக்கும்கிடையாது (க)

மனாமகிழ்க்கொருநாள்
பாலையில்சோலையில்
பெண்—மலர்கொய்யப்போய்கின்றேன்
ணைல்ல வதனசுந்தரன்போல்
ஓருவன் என் அருகே
வரக்கண்டுமதுமருண்டேன் (க)

(०)

ஶகிகளங்கேடுன்
ஊரான்னபோன்ன

பெண்—தயவுசெய்துரையாயே
னே என் தனிமையாய்வந்தது ச்சு
மேல் நிற்கும்படிக்கென்ன
தவஞ்செப்பேதன்ஏன்றுத்தான் (ஈ)

பகவிலும்விளங்கும்உன்
முகச்சங்கிரவின்பத்தைப்
பெண்—பார்த்தால்பகிபோமே
னே யார் பவளம்போல்சிவந்த
க்கும் அதற்கேன்ஊறலைப்
பராருவாய்துடிக்குதென்றால் (ஈ)

கடைசல்செப்போபக்தோ
செவ்விளாந்ரோ
பெண்—கலசமோவுன் தொங்கை
னே தங் களபமார்போட்டைனைத்
கக் தாசைதீர்த்திடவுன் ணைக்
கலவாமல்போகேன்னருன் (ஈ)

பெண்—பார்த்தான்தலைகவிழ்த்தேன்
னே சும் பளிச்சென்றுவிச்சேர்த்துக்
மா கட்டிமுத்தம் இட்டான்
பரவசம் ஆகிவிட்டேன் (ஈ)

கலையையுரிந்திள
மூலையைகருடிய

பெண்—கனிவாயிதழுபருகி
னேகொ கலங்தசமரத்தை
ள்ள என்ன சொல்வேன் அவன்
கைகண்டசாமிஅழ (எ)

இலகுமகம் அழகிய
சொக்காதன்தமிழ்

பெண்—இன்பப்பதம்படித்தேன்
னேசெஞ்சிசையவேய்குழல்வைத்
சொல் தூதித்தான்கிருஷ்ணனென்
ற்னங்காட்டி மறைத்தானே மை (எ)

இராகம்-செஞ்சருட்டி-ஏகதான் டி,
பல்லவி.

நான் சொல்லச் சொல்லக்
கேளாமல்போனுயல்லவா
புத்திவந்ததே
நாம்டிபணித்தானேயிவள்

சொல்லானன்றெண்ணிக்கூடப்
பார்த்தாயில்லையே
ஏன்சும்மாக்காக்கிருப்
எண்ணின்னிஇனிமேல்
— ஏறிட்றிப்பாரார்குகவேன்
ஏனென்றுதோ

கொஞ்சங்கூ எலுமிச்சம்பழும்போல்
டிடிப்போது பெண்களைக்கல்யாண்டுசெய்
துன்னை திருக்கிண்றுன்னறே

நான்

மருவும் அந்தப்பெண்கள்பெயர்
வள்ளியம் மைதெய்வானை
அன்டை— மாரூமல்வீத்திருக்கிறூர்
பிலே எப்பொ (ஆணை மறந்துபோய்)

முதும் மைபல்கொண்டுங்கவாமி

கைவசம் ஆய்விட்டதை

வகைவிபரமாய்

நான்

மோடியாய்வள்ளிச்சற்றே
ஊடல்செய்யத்துவக்கினால்
காலில்வீழ்க் — மூன்றுதரம்கும்கீடுகிறுன்
து கலவுசொ மதிமோசமாய்

ல்வி முன்னும்பின்னுப்பாராமல்

என்ன மோநிகொண்ட

மோகவெறியால்

நான்

முக்கியமாய்வழகிய

சோக்கநாதன்பாடவில்

முருகையன் — மோகமுள்ளோன் ஆனபடியால்
அளவற்ற அதைமுடக்காமல்
முப்போதும்பாடி-ஞால்
தப்பாமல்வலியுடன்
முன்வருவானே

நான்

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்,
பல்லவி.

படசம் இருக்கவேணும்
போய்வாரேன்னமேல்
அதுபல்லவி.

இடசன்டுமயென்னை க்கூட்டிவரும்படி
எனக்காள்வங்கிருக்குதேன்செய்வேன்சவாமி-படசம்
சரணங்கள்.

புருஷங்கூங்கோவி
வருஷமுழன்றுச்சு
புகல்சும்மாசொல்வன்தர்மமெழினிப் படசம்
சுடிக்கலங்தலைப்பம்
நாடியுருகும்னன்னைக்
கொஞ்சமும்மறந்திடக்கூடாது படசம்
அழகியசொக்கநாதன்
துதிக்கும்வாண்முகத்தெய்வம்
அன்பாய்வங்காள்கூட்டிவைக்குமோசாமி படசம்
இ-ம்-பியாக்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அதற்குள்ளே ஆத்ரமென்ன
திரலாட்டுமென்

அதுபல்லவி.

க்திக்கும்கற்குணமுத்து
சாமிராஜேங்ரா

கன்னியைன்னசெய்வீர்
சற்றேபொறும்

அதற்குள்ளே

சரணங்கள்.

ஆசக்குசரசம்தான்செய்வதானாலும்
அரும்பினில்வாசம்னடோரசம்உண்டே
சிமிழ்ப்போலேதானேமார்ததி-த்திருக்கிறது
செப்புப்போல்ஜூனல் அல்லோகைப்பற்றலர்
அழகியசொக்காதன்பதங்களைக்கேஞ்சும்
அணிமுத்துசாமிமன்னாதென்னமோகம்

அதற்

அதற்

அதற்

இ-ம்-கல்யாணி-ஏகதாளாம்

பல்லவி.

எப்போதுகானுவேவஞோமானோான்
அநுபல்லவி.

முப்போதும்மெய்யன்பர்
செப்பிடும்செஞ்சூர்
முத்தையனைத்தேடி
மெத்தகொங்கேதன்சேர

எப்போ

சரணங்கள்.

கோலாகலத்துடனே
மாலாய்னுர்காளக்
கொஞ்சியரஞ்சித என்சாமியைஇனி: எப்போ
முன்னம்போலன்னயமாய்
இன்னம்ரூருக்கால்
முத்தங்கொடுத்துசுகித்துவினோயாட எப்போது
அழகியசொக்காதன்
தொழுஅருள்செய்யும்
அற்புத்தொற்பதகப்ரமண்யவேலை எப்போது

இ-ம்-அமீர்கல்யாணி-ஏகதாளாம்.

பல்லவி.

யா, ருளக்கேன், பயமா, போடி, போ

அநுபல்லவி.

பாருக்குள்உயர்செந்தில்
பதிவடிவேலனைக்
கோரிக்கைப்படியே
சேர், வேன், நான்

யாரு

சரணங்கள்.

வாயைப்படைத்தவர்
வல்லதைச்சொல்லுவார
நீடியங்கவிதமாய்ச்
சொல்-கி-ரூப்

யாரு

அன்னமேஜிதனுலே

ஆர்இனிஇளப்பாய்ச்
சொன்னாலும்சொல்லட்டும்
• ஏன், இஷ், டம்

யாரு

மிக்கஅழகிய

சொக்காதனுக்கருள்
சுற்குருபரனைக்
கட்டி, வா

யாரு

பதசாகித்யங்கள்.

இ-ம-காபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

உள்ளத்தைச்சொல்டு
கள்ளமில்லாமலே

அனுபல்லவி.

வள்ளிதெய்வாணகந்தன்
வருவானே வாரானே
சமணங்கள்.

உள்ள

மெய்தமாறிப்போச்சே
விசேஷம்வதே நுழுமன்டோ
செப்தியைச்சொல்லும்போதே
சிரிக்கிறேயேசம்மா

நடந்ததமறக்காதே
நாண்வேணுமோவேண்டாமோ
உடந்ததகள்யார்யார் அங்கே
உனக்கென்னதாட்சன்யம்

உள்ள

அழியசொக்கநாதன்
அருந்தமிழுக்கருள்கந்தன்
பழகிடும்பெண்ணெங்கண்டால்
பார்த்தாயோ உன்னுணை

உள்ள

இ-ம-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உனக்கேண்ட-பைத்தியமா-எ
துனக்கேண்ட-பைத்தியமா

பதசாகித்யங்கள்.

அநுபல்லவி.

தனிக்கங்ஸாமத்தில்
வெளியேபோய்சிற்கிறோய்
இளிக்குநான்வரமாட்டான்
கதவை அடை

உனக்

சரணங்கள்.

கவலீநி அடைகிறோய்
அவன்இதவே கொயில்
எவருடன் கொஞ்சிக்கொண்
டிருக்கிறோயே

உனக்

புதச்சிக்காரிக்கும்
போதுசிரிததேனென்று
ஏசினையேஇப்போ
தென்னுச்ச

உனக்

அழியசொக்கநாதன்
பதம்பாடுமபேராதல்லோ
பழகிச்சண்முகனிஷ்டம்
பண்ணுகின்றோன்

உனக்

இ-ம-காபி-ஸுபகதாளம்.

பல்லவி,

சொன்னபேச்செங்கே-நீர்

அநுபல்லவி.

வன்னமயில்வாகனரே
முன்னம்முன்ன ஏன்னிடத்தில்

சொன்

பதசாகித்யங்கள்.

சரணங்கள்.

நன்றிமறக்கலாமோசாமி
நான்பிசுகாநடந்ததுண்டோ
என்றும் உன்னையன்றிவேறே
யர்முகமுமபாரேனன்று

சொன்

கம்பிக்கறைவங்கிகொலுச
காப்பென்றுசைக்காட்டிச்சேர்க்கீர
நம்பிமோசம்போனேன்மெத்த
நானையம்போல்ஆணையிட்டுச்

சொன்

அழிசியசொக்கநாதன்
அருமைமதமிழ்க்கருள்முருகா
பழுகிபயன்னைக்கொஞ்சிக்கொஞ்சிப்
பஞ்சணையில் காஞ்சிக்கொஞ்சிக்

சொன்

பவனி காதல்

கண்ணிகள்-மிரு.

இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

அன்னமே-இனிரான்-என்ன செய்வேன்
ஆசைக்கு-மருந்துசொல்லு-அடி-அடி
பன்னகா-பரண-நெல்லைகாதா
பவனையைப்-பார்க்கப்போனேன் பாங்கினேன்
தாருகா-வனத்துப்பென்கள் போலக்
சங்கமுட-அரை உடையும்-இழுக்தேண்டி
சேரும்என்னைக்கண்-பாரும்-என்றன்
சிங்கதமைத்-தாரும்-என்றென்தயங்கினேன்

அன்

அன்

அன்

அன்

பதசாகித்யங்கள்.

சு

மாதிகம்கொண்டார் ஆதலாலே
மனமிரங்க வல்ப்போனார் ஜயையே

அன்

சேதிடம்கேட்டேன்குமிகள்பார்த்தே தன்
தூதுகள்பத்துமிவிட்டேன்வரக்காணேன்
சொற்பலசுகத்தைவிரும்பினுலும்
தூக்கமோகொஞ்சம்கூடகிடையாதே

அன்

சற்பமும்மலையுமதொடர் அல்குல்
சற்பமுங்கொங்கைமலையுமதொடுகில்லார்

அன்

பகைத்தவர்வேள்வியபுலியைவத்தத்தார்
படைமதன்தென்றல் புவியைவதைசெய்தார்

அன்

திகைத்திடன் னைவர்ட்டும்மகிமைக்
சிரகின்மேல்தூக்கிவைத்துக்கொண்டாரே

அன்

அன்கனுமிழிப்போதென் னைவருத்தி
அவரிஷ்டம்பெற்றுக்கொள்ளத்துணிந்தானே

அன்

ஸ்தனங்கள் இரண்டும்விமும்போது
தரிகொள்ளமாட்டுதில்லைகோன்

அன்

என்னடிபாலும்தெனும்கூட
என்வாய்க்குவேப்பங்காய்ப்போல்கசக்குதே

அன்

கன்னிரான்கொண்டவிகாரசோகம்
கவணிபார் பவணிபார்க்கங்க்போனேன்

அன்

பழுகியசுகிமார்களபம்னன்றே
பருந்தனல்வாருஸவத்தேவிசுனர்

அன்

அழிசியசொக்கநாதன்போற்றும்
அருள்நெல்லைகாத்தாப்போய்துமைத்துவா

அன்

இ-ம - சங்கராபரணம்-ஏகதாளம்
பல்லவி.

இன்னமும்மோடி செய்தால்
என்ன மாநான் சகிப்பேன்
அதுபல்லவி.

மன்னகழுத்துறைன்மேல்
சரணங்கள்.

ராமபாணம்
காமபாணங்கள்
இன்னமும்

போலப்பாடுதே

மாமயில்கொண்டேன்
ஷைகவந்த
ஈக்கிறேன்சாமி

சேரவே

வைபவம்என்னை

நானென்ன
கீதநய

செய்குவேன்சாமி

அழியசொக்க

நாதன்போற்றிடும்
நெல்வேலிநாதரை மெத்த

சொற்பனசுரத சுகானந்தலகிரி,

இதனைப்பாடவேண்டிய மெட்டுகள் அ
முடிவில் விவரிக்கப்பட்டிருக் கின்றன

சுந்தரங்கார்
அந்தரங்கப்

கண்மயிலே
பெண்மயிலே

தேஷமியோன்

சொல்லும்கல்ல. செய்தியைக்கேள்

செண்பகப்புஞ்

பெண்கஞ்சன்

சென்றுவலும்

நின்றேனடிகான்தனியே

இங்கிதவை

அங்காருவன்

என்முன்வந்து

சொன்ன தெல்லரம்கேள்டியோ

மலர்சொருகும்

கலகவிழிக்

மனம்லகித்துன்

வக்தேனடிசெங்கதேனே

பங்கதிக்கும்

வந்துவிளை

பார்த்துநின்ற

பறிகொடுத்தேன்என்மனசை

மாங்குயிலின்

பாங்கியுடன்

மாங்கிழிஜன்

நான்முழுகிப்போனேநடி

என்றென்து

குன்றைதிகர்

இஷ்டமாய்

கிட்டவரக்கூடாதென்தேன்

உண்மையிலே

க

சோலையிலே

மாலையிலே

காலையிலே

2

போகத்தில்

வேகத்தில்

மோகத்தில்

ஈ

கொண்டையிலே

கெண்டையிலே

அன்டையிலே

ச

மேடையிலே

யாடையிலே

ஜாடையிலே

ந

ஒஸ்யிலே

டேசையிலே

ஆஸ்யிலே

ச

செங்கையிலே

கொங்கையிலே

கெருங்கையிலே

ஏ

துலங்கிடும்உன்
இலங்கிடும்புல்
தூக்கின்துன்
சொன்னால் அதேபோதும்எனரூன்
மெத்தவெகி
முத்துஏன்றேன்
மின்னேகப்
என்னேஸ்முத்தமிட்டானடி
தோள்அணிமேல்
வாள்ரவிக்கைக்
தோணுமஅரைப்
நாணீக்கண்ணைப்பொத்திக்கொண்டேன்
நலவுசொல்விக்
கலவியினில்
நன்னயமாய்க்
என்னவிதம்என்றுசொல்வேன்
சார்ந்தெனைமுன்
சேர்ந்தவன்அப்
தங்கமயில்
ஷண்முகமாய்னின்றூனடி
சீர்பெருகும்
மார்பினில்முங்
செங்கைவடி
கண்குளிரப்பார்த்தேனடி
சத்துருவாய்
வித்தினாயெய்

முக்கினிலே
லாக்கினிலே
வாக்கினிலே
அ
மூத்தனமாய்
மெத்தனமாய்
பத்தனமாய்
கூ
தட்டவிழ்த்தான்
கட்டவிழ்த்தான்
பட்டவிழ்த்தான்
இ
கெஞ்சினதும்
மிஞ்சினதும்
கொஞ்சினதும்
மிக
குதினிலே
போதினிலே
மீதினிலே
மிற
கூலீழ்கும்
நூலழ்கும்
வேலழ்கும்
மிக
நஞ்சகியாள்
ஆஞ்சகியாள்

தணைக்கலைக்க
எணப்பிரிந்தாள்சாமியுடன்
வஞ்சகியாள்
மிச
மனமகிழவேன்
கனவில் அணைக்
மறைந்துகொண்ட
மறக்கமனங்கடுதில்லை
அழகிய
தொழுஅருஞும்
அன்னைவள்ளி
தன்னைஅழைத்தோடிவாடி
சொக்காதன்
மிக்காதன்
பக்காதன்
மிச
இராகம்
தாளம்
சேரவேண்டிய
சொல்

ஆனந்தபைரவி
நாதநாமகிரியை
காபி
ஏகதாளம்
குழிலே

நாதநாமகிரியை
ஆதிதாளம்
காபி
ஏகதாளம்
ஏன்கண்சனீ
ஏகதாளம்
என்கண்சனீ

இம்-பிதாகடை-சாப்புதாளம்.
பல்லவி.

மானேஉன்னுலேஆகலேணுமேயல்லாமல்
மற்றெருத்தால்ஆகுமோ
அனுால்லவி.

வானேர்க்காடைமுஷ்டத்சாக்ராஜேந்திரா
மன்மதன்ஊடல்மனதைத்திருத்திட்ட
சாணங்கள்.

எண்ணிக்கைக்காயிரம்பேர்

இருந்தென்னோக்கத்தைத்துரை
யிடம்போய்ச்சொல்லவென்றுல

அறியேன்ஒருகாதத்தை
புணியிப்புடன்டிதழை

அறியவேணு; உனிர்வாகத்தைஒரு
போதும்மறகவே

மாட்டேன் அடி என் கிடேகத்தை

பெண்ணேனுனிக்கவனைடெட்டிர்

வாதிக்க

பேச்சிலேவன்உள்ளாகிடப்பினைச்

சோதிக்க

கண்ணேனுவன்ஒப்பும்படிக்கன்றுப்

போதிக்க

கருத்தில் நினைத்தன்காரியம்

திக்கர

சற்றுநான்வாடி.

இருந்தால்உண்காடியைத்

தாங்கியே சமா

தானஞ்செய்ப்பவன்என்ன

கீங்கியே

மாயிருக்கிறஞ்சன்னை

கீங்கியே

பட்சம்வைத்தேனதைக்

வாங்கியே குரும்

கேட்டாலும் அட்சனம்

வாங்கியே குரும்

பட்சமுஉள்ளானைப்ப

வாங்கியே குரும்

படிமறப்பேன்

அடிபாங்கியே

முற்றும் அவன்கொண்டமோடியை

மாற்றிட

முன்போல்திட்டமாயிருக்கும்படி

தெற்றிட

மற்றும்என்கியல்பெல்லாம்தவருமல்

சாற்றிட

வருந்தின்கோரிக்கைத்தனைங்கிறை

வேற்றிட

மானே

மன்னாவன் சினைப்பு

வரும்போதெல்லாம்திதழனாறுதே

முந்து

மாலைப்பிறழக்

குலுங்கிளாந்திரமூலை

மீறுதே

கன்னலரசமும்செங்க

தெனும்பாலுங்கூட்டடக்

கன்னுறங்கம்இல்லாமல்

காமவெறி தலைக்

என்னடிஇவ்வேணுக்குதவினால்

எனக்கிப்படிநேர்ந்ததுனக்குச்சங்

உன்னைப்போல வயற்றப்பேர்உண்மை

உன்சாமர்ததியதிற்குபுரியா

மானே

அம்புவிதனில்ராஜ

வல்லிபுரம்வளர்

யோகவான் சொல்

அழகியசொக்க

நாதன்தமிழ்க்கதி

மேகவான்

நம்பினபேர்களைக்

கைவிட்டிடாதவை

நாதன் அருள்முந்து

போகவான் பாவு

சாமராஜேந்ர

விவேகவான்

செம்பெராற்புயஞ்சேராத்துகிக்கும்உன்

ஆக்திரம்

தெரியாபோஉனக்கும்கான்சொல்வேனு

மாத்திரம்

சம்பராதாபுத்தரால்இணங்கிட நீயே

பாத்திரம்

தயங்கினேன்தயவுசெய்வாய்து

மாத்திரம்

இ-ம்-நாதாமக்கிரியை ஆதிதாளம்.

கூட்டிலக்கால்உன்றனக்குக்

கோழகோடிபுண்ணிப்புடன்டு

கூட்டி

தாஷ்மகமாய்ச்சேரன்றன்

கூட்டி

சரசமுத்துசாமிதுரையைக்

கூட்டி

சுஅ

பதசாகித்யங்கள்.

சித்தசனபாணத்தினுலே
சிக்ஞைகாந்தேனின்தவேலோ

கூட்டி

வெத்தனமாய்நில்லாதே
விரகஞ்சகிக்கக்கூடுதில்லை

கூட்டி

சுந்தமலர்கள்வாடுதடி
கலந்துஇன்பமநாடுதடி

கூட்டி

இந்தானனதுசந்திராரத்தை
இனுமாப்புனக்கொன்றநக்தேன்டி

கூட்டி

பழகியன்மேல்தயவுண்டாகப்
பலவிதமாய்நலவுசொல்லி

கூட்டி

அழகியசோக்காநதன்வாழ்த்தும்
அருமைமுத்துசாமிதுவாயைக்

கூட்டி

இ-ம-செஞ்சருட்டி-ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

இன்றுவந்துசேருவார் எந்தவிதத்திலும்
அருபல்லவி.

உனறனமுத்துசாமிகேள்
உனைப்பிரிந்திருப்பாரோ

இன்று

சாணங்கள்.

காகங்கதறுதுகவீலப்படாதே
சேரகம்வேண்டாங்கண்ணீலோ துடைச்சகோவிம்மாதே
இன்று

மனஉறுதில்காள்ளவலக்கைகான்
இனிமேல்தாமசமில்லைனசொல்லித்தான்

இன்று

அழகியசோக்காதனசோல்ல
யபலராஜவல்லபுரமுத்துசாமி

தாரேன்

பாரேன்

நேசன்

பாரேன்

பதசாகித்யங்கள்.

சுகை

இ-ம-பைரவி-திரிபுடைதாளம்.
பல்லவி.

இத்தனைசோகம்ஏன் அடி
பெண்ணேகண்ணே
அருபல்லவி.

மத்தகமுலைபார்சேர் மதனசுந்தரனுன
முத்துசாமித்துரைமேல் மேராகங்கொண்டாயோ(இத்)
சரணங்கள்.

பாலையும்வேண்டாம்ஏன்கிரூப்ளாலுநாளாய்
மாலைக்குழல்சோர்வதும் வளையல்கழலுவதும்
சேலைகழுவுவதும் தெரியாதிருக்கிறோயே (இத்)

இடக்குகள்பேசமாட்டார்ரா பார்த்தோகோல்லாம்
மடக்கொடியேநிமெத்தமயக்கமேகொண்டாலும்
அடக்கம்வேண்டாமோ தன்னென்றுசறியாத பேயாட்டு
ன்டோ (இத்)

பழகியநானும் அன்யமோஉள்ளதைச்சொல்
அழகியசோக்காதன் புகழமுத்துசாமிதுவா
காவில்வீழித்தாலும்உன்கருத்தைமுடிந்திட்டுடனே (இ)

இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்.
பல்லவி,

இனிமேல்நான் என்னசெய்வேண்டி
அருபல்லவி.

தளமாள்முத்துசாமிவராமல்
சரணங்கள்.

அபீசவல்வியன்வம்பதியரோயோ
அங்கேயிவன்போகலாமா

இனிவி

பதசாகித்யங்கள்.

அந்தரங்கம் கச்சங்ததம் இருக்க
அவள்கைமருங்கிட்டுப்போட்டாளாம் இனி
அடைகாக்கும்கோழிபோலிலைடவிடாமல்தினம்
அவருடன்இருக்கின்றனம்
அண்ணைவிட்டுமீனாள்கண்வெந்துநாத்தாள்
அணைக்கடந்தவெள்ளம் ஆச்சுதே இனி
மிக்கவே அழகியசொக்காதன்பாதம்
விரும்பியென்னைப் பாடச்சொல்வான்
வீரன்முத்துசாமிதீரன் சொல்மதியாமல்
வீம்பால்கெடுத்துக்கொண்டேனே இனி
இ-ம்-கமாஸ்-அடதாளசாப்பு,
பல்லவி.
வாதென்னடா-மன்மதா
என்னுடன்சும்மா
அதுபல்லவி.
நீதியோடனக்கிது
நெல்லை-நாதர்-வரு-முன்னம் வாதென்
சரணங்கள்.
உபகாபரணா-ஒருதினம்பார்த்து
விரகநோய்-சகிக்காமல்
மெவிந்துவருங்கும்வேளையில் வாதென்
சவிக்காதென்மேலேசரம்பங்கிறுயே
பலிக்குமோ அவிரிடம்
பட்டபாட்டை அறியேனே வாதென்

பதசாகித்யங்கள்.

ஞ. க

தழல்நேத்திரர்கெல்லைக்சங்கரர்வரட்டும்
அழகியசொக்காதன்
அருமைப்பதத்தால்சொல்கிறேன் வாதென்
பேரா
இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.
பல்லவி.
முருகையனே-அருள்தர-உலை நம்பினேன் ✓
அனுபல்லவி.
உருமாமலைதங்கும்வேல் முருகை
சரணங்கள்.
உலையன்றியே
எனைஆள்பர்உண்டுமோ
வினைதீர்ந்தீனிஉய்யவே முருகை
அயில்வேலவா
மயில்வாகன ஷண்முகா
குயில்போலிருமாதர்சேர் முருகை
கழல்தங்கிடும்
நிழல்சார்ந்திடெண்ணியே
அழகியசொக்காதன்சொல் முருகை
இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஏகதாளம்.
பல்லவி.
அருள்செய்ய இதுநல்லதருணம் அம்மா
அனுபல்லவி.
சொருபசந்தரமன்னர்க்
கருமையாய்பெரியாழ்வார்
தொடுத்தபூங்கோதைசூழ்க்கொடுத்தபொன்னே

சரணங்கள்.

புண்ணியஞ்செய்யாதகுற்றம்
எண்ணியென்னைத்தன்விடாமல்
பூமாதேவிபாகியநீபொறுத்திரங்கி அருள்

கும்பிடுமெய்யன்பர்குழி
செம்பொன்மனிமன்டபத்தில்
கொலுவில்வீற்றிருக்கின்றகோதையம்மே அருள்

அழகிப்பொக்காதன்
மொழியுஞ்செந்தமிழ்க்கன்பாய்
அருஞும்பூர்வில்லிபுத்தூர் ஆண்டானே அருள்

இ-ம-காதாரமக்கிரியை-ஆகிதாளம்.

பிறக்கெதன்னலாபம்

இறக்கெதன்னலாபம்

அநுபல்லவி,

கிறங்கிடும்காங்கிடமதி-தேவிபொற்பாதத்தை
மறந்தவர்பூமியில்மாணிடாகப் பிறக்

சரணங்கள்.

கனங்கள் மெய்-யழவர்
இனங்களைச்சேராமல்
தினக்காமப்பேய்கொண்டு-திரி னறபேர்கள் பிறக்
தோழம்தில்லாததேகம்
நேசமாய்த்தந்தாளைப்
பூசியாதருக்கின்னூர்-பூபாரமால்லால் பிறக்
அழகியசொக்காதன்
தொழும்கெல்லை-அம்பிகை
மல்பணிந்திகலா-கதிந்லம்தேடார் பிறக்

இ-ம-தன்யாகி-ஏகதாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

அம்மால்லாம்கீதங்கபாக்யம்
முற்றும்—ஆதரித்தாள்வதுண்பாரம்

அநுபல்லவி.

மெய்முழுதும்படிகம்போலுள்ள
மின்னே-பொன்னே-செய்வாழ்வே
வென்கமலாசனமே மல்லேவியதாயே
மலர் —வேதன்கொண்டாடும்வே அம்மா

சரணங்கள்.

இம்மையிம்மைநனைவெயியஆட்கொள்ள
என்ன-புண்ணியம்-யான்செய்தேன்
இந்தமட்டும்கருணைசெய்தபடியால்
உங்கால்—எங்குமப்பிரிகித்தம் ஆனேன் அம்மா

அந்தரங்கமாய்க்கிலம்பொன்றீந்துநீ
அங்காளக்கம்பாக்கருள்செய்தாய்
அந்தவிதமன்னையும் ஆட்கொள்ளவேணும்
செஞ்.—ஆனந்தநித்யகல்யாணீ அம்மா

சொல் அங்கையில்மணிவடமும்யேடுங்கொள்
அரசேஞ்ரானசரஸ்வதியே
அழகியசொக்காதன் இசைபெருக
கல்வி —அருளுமகிருபாநிதியான அம்மா

முற்றிற்று.

இப்பதங்கள்

அட்சாலோபமின்றிப்

மரமரபண்டிதாஞ்சித்துடன்.

பாடவல்லவர்களாகிய

திரு நல்வேலி

கரிய மாணிக்கப்பெருமாள்கோவில்

ஒற்றைத்தெருவிலிருக்கும்

ம - ள - ள - ஸி,

ஸி வாசராயரவர்கள் பேரில்

இயற்றியது.

இட்சனையதமிழ்தலுங்குசமஸ்கிருதங்களிற்பதசா
ஹித்மெல்லாங்

தெட்சனைகல்வேவிவளர்ச்சிவாசேந்திராஞ்சி
சிங்கக்குடி

பட்சாபட்சமின்றிச்சுதிலயைக்கியானத்துடனே
யனைவோருக்கும்

யட்சரமவரப்பாடுகின்றுன்கேட்டபோதஞ்செவிசெய்த
பாக்கியங்தானே

திருச்சிந்றம்பலம்.

து னி ப் ப த ண் க ள்.

இராகம்-கமாச-தாளம் அடதாளம்
பல்லவி.

ஜாலம்செய்யாதேவாடியென்கண்ணே
ஜாலம்செய்யாதேவாடியென்கண்ணே

அநுபல்லவி

கோலாலர் மேணியுள்ள

கோதைவிழிமுத்தங்கொள்ள

சரணங்கள்

வாலிபமாதேவாதுசெய்யாதே-கல்ல

வாழ்வதருமாமதுரவாயிலொருமுத்தந்தர
பாரமுன்மேலேபாராருளாலே-மகா

பாரமுலைமீதுகெடாடாருசிதமுத்தமி

ராதிபோலேனேர்வதினுலே-புகழ்

மெயிலேயினியநேயீகன்னமுத்தஞ்செய

• : இராகம்-கேதாரகெளளம்-தாளம்-ஆதி,
பல்லவி.

இதுநியாயமோசாமி-ஆ-ஆ-ஆ-ஆ
இதுநியாயமோசாமி

இருள்சேர்வினையாவையுமேயகலப்
புரினானியாபுகழ்மாதவரே

பதசாகித்யங்கள்.

நலமிகுகலவிசெங்
மெனமயில்பெருகவும்
வலுவினிலொருவநி
தையர்மிசையுருகவும்

இனி

இ-ம-ஏ முனு-தாளம்-ஞபகம்.
பல்லவி.

பிரலைமீறுதுகிருபைபாரடி
பெண் ணேரதிக்கண்ணே

அநுபல்லவி.

கிரமமாகவேமதனுகம்
கேளிச்சுப்பகீஞடைசெய்

பிரலை

சரணங்கள்.

அதிமோகனமயிலேயெனை
அஜைவாயருந்தனமேகனி
அதரத்துளி அமிர்ஷத்தரில்
அதின்மேலென்னகனமே
மதியானதுகளர்வாகுது
யாரப்பதைத்தீர்ப்புத்

பிரலை

கன்யோகமும்வருமம்மல்ல
கையாலெனைத்தொட்டமெங்கதக்
காமந்தனைதீரும்இன்பங்
கனிலாய்முத்தமிட்டி
அனமேநல்லதினம்நானினி
ஆசைப்படநேறத்திட

பிரலை

பதசாகித்யங்கள்.

அநுபல்லவி.

சதுரவேதமுந்தெரிந்து
பிரமகுலத்தில்வந்து
தவங்கள்செய்ததுபெரய்யே
சாதியறியீரோஜியோ

இது

சரணங்கள்,

கோலவிழிகளில்முத்தங்
கொடுப்பதென்னிமித்தம்
சீலமுனிவோர்கள்சித்தம்
திகைத்தாலதுவருத்தம்
திகழ்தருமிகவநி
தையர்மிகுநய

மகிழ்வொடுக்ககிலை

வளர்தருவதைசெய

தாபமிகக்கொண்டேனன்று

ஐரலாஞ்செய்யாமோவென்று

கோபிதமாமயிலென்றும்

தொடுவேனஸ்தனத்தையென்றும்

கழலுமென்மனதினை

யொருவகைகளிலதர

விழைவடனஜையடி

பெனஅருகினவர

இது

கன்னமுத்தம்நிகொடுத்து

கபடந்தனைவிடுத்து

நன்னயகாமந்தொடுத்து

நடத்தடியென்றெடுத்து

மகிழ்வாகவேகும்பஸ்தன
மலையைக்கையிற்கெட்டிசுகம்
மருவும் அல்குல்வழிகாட்டியுன்
மனதிற்சலமவிட்டி
ஐகமேழுமுன்னிகராகுமோ
தாகத்தோடுமோகத்தினில்

பிரமை

இ-ம-தோடி-ஆனந்தபைஶவி
பல்லவி.

பணத்தைநீவாங்கிக்கொள் பாவினன்னைவிட்டா
பதறுதேன்திரேகம்

அனுபல்லவி.

ஏ ணையோஉளக்குஙான் பெண்பாபம்பொல்லாது
அணைந்துவங்ததுபோதும் அய்யய்யோந்த (பண)
சரணங்கள்.

இ டித்தபிடியிற்கொங்கை கனிவாயிதழுநோகுது
ஷத்தகடியிலெங்கந் கனிவாய்யிதழுநோகுதே
ம்திப்பமாகங்பேசி மன்றியிட்டுமேலக்கொண்டு
ஏடித்தவிசையயிலெங்தன் அறைவயிர்நோகுதே(பண)
ஏவமிருக்தெனைப்பெற்ற தாய்கண்டால்சகியாளோ
ஏவசரமாயென்னை அருகிலைழத்தபோது
ஏவலயம்புகழ்கின்ற கோபாலரேஷாட்சி
ஏவரிருந்தல்லோ சித்திரமெழுதலாம் (பண)
கீர்த்தனை-இ-ம-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தண்டனைட்டேனென்றுசொல்லடிஈவாயிக்குஙான்
தண்டனைட்டேனென்றுசொல்லடி

அனுபல்லவி.

தண்டலைவிளங்குந்தில்லை தலங்திற்பொன்னம்பாலத்தே
கண்டவர்மயங்கவேடங் கட்டியாடுகின்றவர்க்கு

தண்டனைட்டேனென்று
சரணங்கள்.

கற்புரவாசம்வீசும் பொம்பாந்திருமுகத்தே
கனிந்தபுன்னகையாடக் கருணைக்கடைக்கணுட
அற்பார்பொன்னம்பலத்தேயாங்தத்தான்டவ
மாடிக்கொண்டேயென்னையாட்டங்கண்டாருக்கு

தண்டனைட்டேனென்று

இழிந்தாலும்கமையிங்கேஏற்றுவா கான்றடைக்தால்
ஏற்றுவார்போலேயின்னுமிழியவைப்பாருக்குப்

பழங்தரங்குவிமல்லப்பாவில்விழுங்கதென்ப
பசப்பிப்பசப்பியன்டர்பண்டம்பறிப்பவர்க்கு

தண்டனைட்டேனென்று

கட்டதிருநிறுப்புசித்தொங்கோமென்றுவார்க்குத்
தோன்றுதலைமாலையணிதோள்விளக்கவருவார்க்குப்
பிடுகூக்கிசைப்பட்டுமாறன்பிரம்படிப்பட்டவர்க்குப்
பிள்ளைக்கறிக்காசைகொண்டகள்ளத்தவவேடருக்கு

தண்டனைட்டேனென்று

வாழுங்காமேமேலும்வாழுச்செப்பவருக்கு
மாசபரித்தவர்கையிற்காசுபரிக்கின்றவர்க்குத்

தாழ்க்காரையடிக்கடிதாழுக்காணபவருக்குத்
தானாகானுகித்தனியேநின்றவர்க்கு

தெண்டனிட்டேனன்று

ஆதிபந்தங்குவில்லாவானந்தங்காட்டருக்கு
அண்டருயிர்காத்தமனிகண்டச்சிகண்டருக்குச்

சோதிமயமாய்விளங்குந்தூயவடிவானருக்குத் [க்கு
தொண்டர்குடிகெடுக்கவேதுஜங்கட்டிக்கொண்டவர்

தெண்டனிட்டேனன்று

பாட்டுக்காசைபட்டுமுன்னம்பாவைதன்வாயிலிற்போய்ப்,
பண்டுரைத்தாதனென்றேபட்டங்கட்டிக்கொண்டர்க்கு,
வீட்டுக்காசைபடுவரைவீட்டைவிட்டுதூரத்தியே வேட
டாண்டியாயிலகிலோட்டாட்டாண்டியாங்குவர்க்கு

தெண்டனிட்டேனன்று

காய்வயிற்றிற்பில்வாதுதானேமுளைத்தவர்க்கு
சாதிகுலமறியாதுதாண்டஞ்செய்கின்றவர்க்கு
ரயதொழிலருநுமென்பிராண்காயகர்க்கு
எமாந்தவரையெல்லாமேமாத்துமீசருக்கு

தெண்டனிட்டேனன்றுசொல்லடிசுவாமிக்குநான்
தெண்டனிட்டேனன்றுசொல்லடி

திருச்சிற்றம்பலம்.

முற்றிற்று